

РЕШЕНИЕ

№ 7616

гр. София, 16.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6238** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от А. Г. И., чрез адв. Д. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК – С 1109 – 0040246/16.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни.

С жалбата се оспорва заповедта като неправилна и незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалноправните разпоредби и на принципа за съразмерност при упражняване на административна дейност, закрепен в чл. 6 от АПК. Жалбоподателят счита, че приложената мярка засяга прекомерно правната му сфера, както и че ще се ограничи правото на труд на лицата, които са наети в дружеството. Счита, че е налице малозначителност на деянието, поради което следва да се приложи хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на заповедта за налагане на ПАМ.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. Д., поддържа жалбата. Представя извлечение от касовата книга на дружеството. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът – директорът на Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., се представлява по делото от юрк. И., който оспорва жалбата, като неоснователна и

недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП, редовно уведомена, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от мотивите на оспорваната заповед за налагане на ПАМ, от Протокол за извършена проверка № 0040246/08.06.20212 г. на същата дата около 12:45 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – автомивка, “Р.”, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от „ [фирма]. При проверката е констатирано, че търговецът, в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18), не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбите на същата наредба. При проверката е установено, че при извършена контролна покупка на стойност 22,00 лв., заплатена в брой от С. Д. – старши инспектор по приходите, е прието плащане за сметка на „ [фирма], за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство, модел „Датекс –ДП - 15“ с ИН на ФУ: DT447368 и ФП №02711739. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. От фискалното устройство е разпечатан КЛЕН за дата 08.06.2021 г., от който е видно, че горепосочената продажба на стойност 22 лв. не е регистрирана чрез издаване на фискален бон от монтираното в обекта фискално устройство. За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка №0040246/08.06.2021 г. на основание чл. 110, ал. 4, вр. чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Формиран е извод, че предвид изложената по-горе фактическа обстановка, че [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба в нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, във вр. чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „А“ от ЗДДС. Извършеното нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС е обективизирано в протокол за извършена проверка - сер. АА № 0040246/08.06.2021 г., и е издадена ЗНПАМ № ФК – С 1109 – 0040246/16.06.2021 г.

Наред с това на търговеца е наложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“ за срок от 14 дни със Заповед № ФК – С 1109 – 0040246/16.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП. Процесната заповед е връчена на управителя на търговеца на 02.07.21 г., видно от разписка за връчване, приложена по делото.

С жалба вх. № 22464/25.06.2021 г. по описа на АССГ, заповедта е оспорена по съдебен ред пред АССГ, във връзка с което е образувано настоящото производство.

По делото са приети представените с административната преписка писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена чрез ответния административен орган в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, поради което е

процесуално допустима и следва да бъде разгледана с оглед нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ-1148 /25.08.20 г., началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Според чл.186, ал.1, т.1 б.“а“ от ЗДДС (в приложимата към датата на издаване на заповедта редакция), на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка от фискално устройство или касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането (чл. 25, ал. 4 от Наредбата).

В конкретния случай е безспорно, че за извършената услуга в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. Издаването на фискална бележка от ФУ или касова бележка за извършените покупки и плащане в брой е било длъжимо, но това не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършената в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.“а“ ЗДДС. Неоснователен е и доводът, че с извършеното нарушение не е налице увреждане на държавния фиск, поради което не следва да бъде прилагана принудителна административна мярка. Настъпването на вреди за бюджета

е правно ирелевантно, доколкото не е елемент от фактическия състав на нарушението. Това обстоятелство е взето предвид от административния орган при определянето на срока на ПАМ, което изрично е отразено в мотивите на заповедта.

С процесната заповед е определен срок на запечатването на обекта - 14 дни, като от страна на административният орган са изложени достатъчно мотиви относно упражняването на правомощието на органа по приходите по целесъобразност да определи именно този срок за действие на мярката. Срока е обоснован с вида на нарушението, последствията от него, реда и организацията по отчитане на оборотите в търговския обект, която позволява да се допуска отклонение от данъчно облагане, както и необходимостта от защита на обществения интерес, като се предотврати възможността за извършване на нови нарушения. Това, че нарушението е извършено за първи път е взето предвид от административния орган с оглед на определения размер на срока на ПАМ.

С оглед на това съдът приема за установено по категоричен начин, че е налице неизпълнение от страна на дружеството – жалбоподател на задължението по чл.118, ал.1 от ЗДДС, с което са изпълнени предпоставките за налагане на принудителната административна мярка по чл.186, ал.1, т.1, б. „а“ от ЗДДС. Относно определения в заповедта срок на прилагане на мярката административният орган е изложил достатъчни мотиви, които правят извода му обоснован и съобразен с принципа на съразмерност по чл.6 от АПК.

Предвид изложеното по-горе и като краен извод, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК в полза на ТД на НАП-С. следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и предприетите от пълномощника на ответника съдопроизводствени действия, следва да бъде в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ – 100 лева

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт отговаря на изискванията за законосъобразност, поради което жалбата срещу него като неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от А. Г. И., чрез адв. Д. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК – С 1109 – 0040246/16.06.2021 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП

ОСЪЖДА „АИС Т. 90“ О. да заплати на Националната агенция за приходите сума в размер на 100 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: